

[Himmelstrup.]

frisket Situationen med en lille Smule nyt, men det er der slet ikke Tale om.

Det, der her er Tale om, er jo ikke andet end en yderligere Belastning, en Videreførelse af de Skatteprincipper, som Finansminister Neergaard vel i det aller-væsentligste har grundlagt her i Landet. Det kan man se ved at gennemgaa Lovgivningen om Chokolade- og Sukkervareafgiften. Den stammer jo fra Hr. Neergaards Tid. Det gør Ølbeskatningen af 1. April 1922 ogsaa og ligeledes Loven om Tobaksafgift af 17. December 1928, som danner Grundlaget for den Lovbekendtgørelse, i hvilken den højtærede Finansminister nu foretager nogle Ændringer. Nøjagtigt det samme er Tilfældet med Loven af 1. April 1922 om Tillægsafgift paa Spiritus — den lille Ændring, der skete ved Loven af 22. Marts 1930, spiller jo ingen Rolle med Hensyn til det rent principielle.

Det er for saa vidt en overordentlig smuk Anerkendelse, den nuværende højtærede Finansminister giver sin Forgænger. Han erkender, at det i Virkeligheden er saa gedigent Arbejde, der er gjort dengang, at vi, naar vi skal skaffe ikke et mindre Beløb, men 34 Mill. Kr., kun behøver at foretage en Omdrejning paa denne Skatteskrue, og Pokker skulde naturligvis ulejlige sig med at hitte paa noget nyt, naar det gamle har vist sig at være saa fortreffeligt.

Den højtærede Finansminister kunde dog maaske nok have hittet paa visse Ting. Oppe i Norge f. Eks. har man ogsaa beskattet mineralske Vande. Det var jo en Idé for den højtærede Finansminister. Der kunde vel ogsaa være Tale om at foretage en radikal Omlægning og sige som saa: Naar vi nu skal tage et saa overordentlig stort Beløb gennem den indirekte Beskatning paa een Gang, var det saa ikke rimeligt at forsøge f. Eks. med en almindelig Omsetningssskat paa Varer? Saa undgik vi da i hvert Tilfælde, at Borgerne kommer til at betale et meget større Beløb end det, Staten faar. Det er jo nemlig det forbløffende: ved de nye Omdrejninger, der iværksættes, kommer man meget ofte til at operere med brudte Tal, og de bliver straks rundet opefter, saaledes at Borgerne kommer til at betale meget mere, end Staten faar. Vi har set udmærkede Eksempler her-

paa i Dag i de Bladkommentarer, som findes i hvert Fald i „Politiken“ for i Dag. Det gælder baade for Øllets Vedkommende og for Cigarernes Vedkommende. Det, der virkelig har Interesse for Befolkningen, er, som „Politiken“ skriver: hvad betyder dette for Butikspriserne? og saa kommer Bladet med helt andre Tal end dem, den højtærede Finansminister regnede med i Gaar. Derved kommer Skattelovene til at virke langt mere trykkende for Borgerne, der skal betale dem, end de skulde gøre efter det, de indbringer Staten.

Det, som forbavser mig mest ved denne Forhøjelse af de indirekte Skatter, som vi altsaa fra vor Side i det store og hele kan tiltræde, selv om vi naturligvis ikke kan tage noget som helst Medansvar for Enkelthederne — den højtærede Finansminister har jo ved den Fremgangsmaade, han har anvendt, ikke levnet os Lejlighed til at undersøge disse Enkeltheder —, er den Forøgelse af Ølskatten, den højtærede Finansminister foreslaar. Det, der særlig har Interesse, er naturligvis Skatteklasse I, Pilsneren. Det er dér, det store Forbrug ligger. Skatten skal nu forhøjes fra 28 Kr. 25 Øre pr. hl til 36 Kr. pr. hl, altsaa med ikke mindre end 7 Kr. 75 Øre pr. hl. Jeg stiller mig noget tvivlende over for, om Forbruget vil kunne bære en saa voldsom Forhøjelse. Den højtærede Finansminister regner vel nok med en Nedgang, saa vidt man kan skønne, for hverken af Motiverne eller af den højtærede Finansministers Forelæggelsestale kan man faa nogen klar Forestilling om, hvilke Beregninger der ligger bagved, det er jo ganske summarisk det hele. Den højtærede Finansminister regner, saa vidt man kan se, med en Nedgang i Forbruget paa en halv Snes Procent.

I de sidste 5—6 Aar har mit Parti til et Formaal, vi har ment var godt, nemlig at lempe Beskatningen i Kommunerne, gentagne Gange stillet Forslag om til delvis Dækning af den Mindreindtægt, som Staten vilde faa ved at overføre den saakaldte Benzin-Femøre til Kommunerne, at den højtærede Finansminister for at tilvejebringe den fornødne Kompensation skulde forhøje Ølskatten med 2 Kr. 75 Øre, hvilket jo altsaa saapas er 1 Øre pr. Bajer, idet man regner med, at der efter Meterloven gaar 276 Bajere pr. hl. Naar vi har foreslaaet